

NHẬN THỨC PHÒNG THỦ TRÊN GIẢNG ĐƯỜNG CỦA SINH VIÊN ĐẠI HỌC VỀ MÔ HÌNH CHÍNH QUYỀN HAI CẤP

Trần Mộng Nghi, Võ Phú Hữu
Đại học Cần Thơ
Email: vphuu@ctu.edu.vn

Tóm tắt: Trong bối cảnh hội nhập quốc tế và đổi mới giáo dục đại học, việc xây dựng nhận thức chính trị – pháp lý cho sinh viên về mô hình tổ chức chính quyền là yêu cầu cấp thiết. Mô hình chính quyền hai cấp (Hội đồng Nhân dân – Ủy ban Nhân dân) là cốt lõi của hệ thống chính quyền địa phương ở Việt Nam, đóng vai trò quan trọng trong quản lý xã hội và phát huy quyền làm chủ của nhân dân. Tuy nhiên, thực tế giảng đường hiện nay cho thấy tồn tại những “khoảng trống phòng thủ” trong nhận thức của sinh viên về mô hình chính quyền này, thể hiện qua hiểu biết chưa toàn diện về bản chất, chức năng, trách nhiệm, mối quan hệ quyền lực và pháp luật điều chỉnh. Bài viết khai thác thực trạng nhận thức đó, phân tích nguyên nhân lý luận – thực tiễn, chỉ ra hệ quả đối với việc hình thành “bản lĩnh chính trị” và năng lực công dân của sinh viên, từ đó đề xuất các định hướng đổi mới giáo dục chính trị – pháp luật trong bối cảnh mới nhằm lấp đầy “khoảng trống” này.

Từ khóa: chính quyền hai cấp, sinh viên đại học, nhận thức chính trị – pháp luật, bản lĩnh chính trị, giáo dục đại học.

DEFENSIVE AWARENESS IN THE UNIVERSITY CLASSROOM: UNIVERSITY STUDENTS' PERCEPTIONS OF THE TWO-TIER LOCAL GOVERNMENT MODEL

Abstract: In the context of international integration and higher-education reform, strengthening university students' political–legal awareness of governmental organization models is an urgent requirement. The two-tier local government model (People's Council – People's Committee) is the core of Vietnam's local government system, playing an important role in social governance and in promoting the people's right to mastery. However, classroom realities indicate the existence of “defensive gaps” (blind spots) in students' understanding of this model, reflected in an incomplete grasp of its nature, functions, responsibilities, power relations, and the legal framework governing it. This paper examines the current state of such awareness, analyzes both theoretical and practical causes, and points out the consequences for shaping students' “political steadfastness” and civic competence. On that basis, it proposes orientations for renewing political–legal education in the new context in order to fill these “gaps.”

Keywords: two-tier local government, university students, political–legal awareness, political steadfastness, higher education.

Nhận bài: 28.12.2025

Phản biện: 19.01.2026

Duyệt đăng: 24.01.2026

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong các lý luận về Nhà nước và pháp quyền thuộc chủ nghĩa Mác – Lênin, tổ chức bộ máy nhà nước là biểu hiện tập trung quyền lực chính trị và cơ chế thực thi pháp luật. Ở Việt Nam, hệ thống chính quyền địa phương vận hành theo mô hình hai cấp: Hội đồng Nhân dân (HĐND) và Ủy ban Nhân dân (UBND), với chức năng đại diện – lập pháp địa phương và điều hành – quản lý hành chính tương ứng. Mô hình này vừa thể hiện bản chất dân chủ của Nhà nước pháp quyền Xã hội Chủ nghĩa, vừa đảm bảo tính hiệu lực và hiệu quả trong quản lý xã hội.

Đối với sinh viên đại học – những trí thức tương lai và là lực lượng nòng cốt trong xây dựng và bảo vệ Tổ quốc – hiểu biết về mô hình chính quyền hai cấp không chỉ là nội dung kiến thức pháp luật đơn thuần mà còn gắn chặt với nhận thức chính trị, ý thức trách nhiệm công dân, và năng lực tham gia quản lý xã hội. Tuy nhiên, thực tế nhiều nghiên cứu và khảo sát cho thấy nhận thức của sinh viên về chính quyền cơ sở, chức năng quyền lực và

mối quan hệ giữa các cấp chính quyền còn mơ hồ, thiếu logic hệ thống, dẫn tới hạn chế trong thực hành quyền công dân, như tham gia bầu cử, phản biện xã hội hay giám sát quyền lực.

Chính vì vậy, việc phân tích “khoảng trống phòng thủ” trong nhận thức của sinh viên về mô hình chính quyền hai cấp vừa là vấn đề lý luận, vừa là yêu cầu thực tiễn đối với đổi mới giáo dục chính trị – pháp luật trong đại học. Bài viết tập trung trả lời các câu hỏi: Sinh viên đại học hiểu gì về mô hình chính quyền hai cấp? Những lỗ hổng nhận thức thể hiện ra sao? Nguyên nhân do đâu và hệ quả của nó đối với bản lĩnh chính trị, năng lực công dân? Từ đó đề xuất định hướng giáo dục phù hợp.

II. CƠ SỞ LÝ LUẬN

2.1. Chủ nghĩa Mác – Lênin về quyền lực và tổ chức Nhà nước

Trong lý luận của chủ nghĩa Mác – Lênin, Nhà nước được xác định là một thiết chế quyền lực đặc biệt, ra đời từ những mâu thuẫn giai cấp không

thể điều hòa và giữ vai trò điều chỉnh các quan hệ xã hội thông qua pháp luật và bộ máy cưỡng chế hợp pháp. Tuy nhiên, khi được vận dụng vào điều kiện xây dựng chủ nghĩa xã hội, Nhà nước không chỉ mang bản chất giai cấp mà còn phải trở thành công cụ hiện thực hóa quyền làm chủ của nhân dân, bảo đảm lợi ích chung của xã hội.

V.I. Lênin nhấn mạnh rằng tổ chức quyền lực nhà nước phải gắn liền với việc kiểm soát quyền lực, tránh sự tha hóa và tách rời khỏi nhân dân. Phân công, phối hợp và kiểm soát quyền lực trong bộ máy nhà nước không phải là sự chia cắt cứng nhắc mà là cơ chế bảo đảm cho quyền lực được thực thi đúng mục đích, đúng thẩm quyền và chịu sự giám sát của nhân dân.

Từ góc độ này, việc hiểu đúng mô hình chính quyền hai cấp không chỉ là vấn đề kiến thức pháp luật đơn thuần, mà còn là biểu hiện của trình độ nhận thức chính trị, mức độ làm chủ quyền lực nhà nước của công dân trong xã hội hiện đại.

2.2. Khái quát mô hình chính quyền hai cấp ở Việt Nam

Hiến pháp nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam và Luật Tổ chức chính quyền địa phương quy định hệ thống chính quyền địa phương được tổ chức theo nguyên tắc thống nhất, thông suốt, bảo đảm sự lãnh đạo của Đảng, quản lý của Nhà nước và quyền làm chủ của nhân dân. Trong mô hình này, Hội đồng nhân dân và Ủy ban nhân dân là hai thiết chế trung tâm, tạo thành cấu trúc quyền lực hai cấp ở địa phương.

Hội đồng nhân dân là cơ quan quyền lực nhà nước ở địa phương, đại diện cho ý chí, nguyện vọng và quyền làm chủ của nhân dân, có chức năng quyết định các vấn đề quan trọng của địa phương và giám sát hoạt động của Ủy ban nhân dân. Ủy ban nhân dân là cơ quan chấp hành của Hội đồng nhân dân, đồng thời là cơ quan hành chính nhà nước ở địa phương, chịu trách nhiệm tổ chức thực hiện các nghị quyết của Hội đồng nhân dân và các quy định của pháp luật.

Mối quan hệ giữa hai thiết chế này thể hiện rõ nguyên tắc pháp quyền: quyền lực không tập trung tuyệt đối, mà được phân công, phối hợp và kiểm soát lẫn nhau. Việc nhận thức đúng mô hình này có ý nghĩa quyết định đối với khả năng tham gia, giám sát và phản biện của công dân, đặc biệt là thế hệ sinh viên – lực lượng trí thức trẻ trong tương lai.

2.3. Vai trò của nhận thức chính trị – pháp luật trong giáo dục công dân

Nhận thức chính trị – pháp luật là nền tảng hình thành năng lực công dân trong xã hội pháp quyền. Hiểu biết về tổ chức và vận hành của chính quyền địa phương giúp công dân không chỉ biết “ai làm gì” mà còn hiểu “vì sao phải làm như vậy” và “mình có quyền, nghĩa vụ gì trong cơ chế đó”.

Đối với sinh viên đại học, nhận thức này gắn trực tiếp với năng lực thực hành quyền công dân như tham gia bầu cử, giám sát hoạt động của cơ quan nhà nước, phản biện chính sách công và bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp của bản thân và cộng đồng. Khi tồn tại lỗ hổng trong nhận thức chính trị – pháp luật, sinh viên dễ rơi vào trạng thái thụ động, lệ thuộc thông tin một chiều, thiếu khả năng phân tích và phản biện trước các vấn đề quản lý xã hội.

2.4. Thực trạng nhận thức của sinh viên đại học về mô hình chính quyền hai cấp

2.4.1. Nhận thức chung về khái niệm và cấu trúc

Kết quả khảo sát và phỏng vấn sinh viên tại nhiều cơ sở giáo dục đại học cho thấy, đa số sinh viên có thể nhận diện được thuật ngữ “chính quyền địa phương” và biết đến hai thiết chế cơ bản là Hội đồng nhân dân và Ủy ban nhân dân. Tuy nhiên, mức độ hiểu biết này chủ yếu dừng lại ở việc ghi nhớ tên gọi và khái niệm chung, chưa đạt tới mức độ phân tích cấu trúc quyền lực và cơ chế vận hành.

Khi được yêu cầu giải thích mối quan hệ giữa hai thiết chế, nhiều sinh viên lúng túng, trả lời mang tính mô tả rời rạc, thiếu hệ thống. Điều này cho thấy “khoảng trống” không nằm ở kiến thức bề mặt mà ở năng lực tư duy chính trị – pháp luật ở tầng sâu, tức khả năng liên kết, phân tích và vận dụng kiến thức vào bối cảnh cụ thể.

2.4.2. Hiểu biết về chức năng quyền lực và trách nhiệm

Một biểu hiện rõ nét của khoảng trống nhận thức là sự mơ hồ trong việc phân biệt chức năng, thẩm quyền và trách nhiệm của các cơ quan trong mô hình chính quyền hai cấp. Sinh viên thường chỉ nêu được nhận định khái quát rằng Hội đồng nhân dân “quyết định”, Ủy ban nhân dân “thực hiện”, nhưng không nắm vững nội dung cụ thể của các quyết định đó, cũng như cơ chế giám sát và trách nhiệm giải trình.

Nhiều sinh viên không phân biệt được quyền lực mang tính quyết định chính sách ở địa phương với quyền lực hành chính trong tổ chức thực thi. Điều này dẫn tới việc hiểu sai bản chất của quyền lực nhà nước ở địa phương, làm mờ nhạt vai trò

đại diện của Hội đồng nhân dân và chức năng phục vụ nhân dân của Ủy ban nhân dân.

2.4.3. *Mối quan hệ giữa lý thuyết và thực tiễn*

Một bộ phận sinh viên có xu hướng đồng nhất mô hình chính quyền hai cấp với hệ thống chính quyền trung ương – địa phương hoặc hiểu sai vai trò của các tổ chức chính trị – xã hội trong bộ máy nhà nước. Điều này phản ánh sự thiếu gắn kết giữa nội dung giảng dạy lý thuyết với thực tiễn vận hành của chính quyền địa phương.

Việc học tập thiên về ghi nhớ khái niệm, thiếu phân tích tình huống, thiếu tiếp cận các ví dụ thực tiễn đã khiến kiến thức chính trị – pháp luật trở nên trừu tượng, xa rời đời sống. Khi không thấy được sự liên hệ trực tiếp giữa mô hình chính quyền với các vấn đề cụ thể tại địa phương, sinh viên khó hình thành động cơ tìm hiểu sâu và ý thức tham gia vào đời sống chính trị – xã hội.

2.4.4. *Ảnh hưởng đến năng lực công dân*

Khoảng trống nhận thức về mô hình chính quyền hai cấp tác động trực tiếp đến năng lực thực hành quyền công dân của sinh viên. Nhiều sinh viên tham gia bầu cử mang tính hình thức, ít quan tâm đến chương trình hành động của đại biểu Hội đồng nhân dân, không theo dõi hoạt động giám sát và chất vấn của cơ quan quyền lực địa phương.

Sự thiếu hiểu biết này cũng làm giảm khả năng phản biện xã hội, khiến sinh viên dễ bị dao động trước các thông tin sai lệch, xuyên tạc về bộ máy nhà nước và chính quyền địa phương, từ đó hình thành những nhận thức lệch lạc, thiếu căn cứ khoa học.

2.5. Nguyên nhân của “khoảng trống phòng thủ” trên giảng đường

2.5.1. *Hạn chế từ chương trình giáo dục chính trị – pháp luật*

Chương trình giáo dục chính trị – pháp luật ở bậc đại học hiện nay vẫn nặng về truyền tải kiến thức khái quát, phân mảnh theo từng chuyên đề, thiếu sự hệ thống hóa theo mô hình tổ chức quyền lực. Nội dung về chính quyền địa phương thường được trình bày ngắn gọn, ít đi sâu vào cơ chế vận hành và mối quan hệ quyền lực cụ thể.

Cách tiếp cận này khiến sinh viên hiểu “cái gì” nhưng không hiểu “vì sao” và “vận hành ra sao”, dẫn tới việc kiến thức khó chuyển hóa thành năng lực nhận thức và hành động công dân.

2.5.2. *Phương pháp giảng dạy và môi trường thông tin*

Phương pháp giảng dạy chủ yếu vẫn dựa vào bài giảng một chiều, thiếu thảo luận, thiếu phân

tích tình huống thực tiễn và thiếu không gian phản biện học thuật. Trong khi đó, môi trường thông tin số với sự đa dạng và phức tạp của các luồng quan điểm lại đặt ra yêu cầu cao hơn về năng lực phân tích và chọn lọc thông tin của sinh viên.

Khi không được trang bị phương pháp tư duy biện chứng và kỹ năng đánh giá thông tin, sinh viên dễ rơi vào trạng thái tiếp nhận thụ động hoặc bị dẫn dắt bởi các quan điểm phiến diện, thiếu cơ sở khoa học.

2.5.3. *Tác động của tâm lý tuổi trẻ và văn hóa chính trị*

Tâm lý coi chính trị là lĩnh vực “xa vời” hoặc “không liên quan trực tiếp” đến bản thân vẫn tồn tại trong một bộ phận sinh viên. Quan niệm này dẫn tới thái độ thờ ơ, thiếu chủ động trong việc tìm hiểu về tổ chức và hoạt động của chính quyền địa phương.

Sự thiếu quan tâm này, kết hợp với hạn chế trong giáo dục chính trị – pháp luật, đã tạo ra “khoảng trống phòng thủ” trên giảng đường, nơi sinh viên chưa được trang bị đầy đủ nền tảng nhận thức để tự bảo vệ mình trước những thông tin sai lệch và những tác động tiêu cực về mặt tư tưởng.

2.6. Hệ quả và ý nghĩa xã hội của “khoảng trống phòng thủ” trên giảng đường

2.6.1. *Hệ quả đối với bản lĩnh chính trị của sinh viên*

Khoảng trống trong nhận thức về mô hình chính quyền hai cấp trước hết làm suy giảm bản lĩnh chính trị của sinh viên – một bộ phận quan trọng của đội ngũ trí thức trẻ. Khi không hiểu rõ cấu trúc quyền lực, thẩm quyền và cơ chế vận hành của chính quyền địa phương, sinh viên gặp khó khăn trong việc phân biệt giữa thông tin chính thống với các luận điệu xuyên tạc, suy diễn sai lệch về bộ máy nhà nước.

Sự thiếu hụt này khiến sinh viên dễ rơi vào trạng thái tiếp nhận thụ động, thiếu cơ sở lý luận để phản bác các quan điểm phủ nhận vai trò của chính quyền địa phương hoặc bóp méo bản chất Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa. Về lâu dài, điều này làm suy yếu khả năng tự “phòng thủ tư tưởng”, hạn chế năng lực tham gia vào các hoạt động dân chủ ở cơ sở và làm giảm ý thức trách nhiệm trong việc bảo vệ pháp luật, lợi ích cộng đồng và trật tự xã hội.

2.6.2. *Hệ quả đối với chất lượng nguồn nhân lực*

Trong bối cảnh phát triển đất nước theo hướng hiện đại, hội nhập và quản trị quốc gia hiệu quả, nguồn nhân lực không chỉ được yêu cầu về trình

độ chuyên môn mà còn phải có năng lực xã hội – pháp luật và hiểu biết về quản lý công. Việc sinh viên thiếu hiểu biết về mô hình chính quyền hai cấp dẫn tới sự hạn chế trong khả năng thích ứng với các môi trường làm việc liên quan đến quản lý nhà nước, hành chính công, phát triển cộng đồng và các tổ chức chính trị – xã hội.

Hệ quả là một bộ phận sinh viên tốt nghiệp có thể giỏi về chuyên môn kỹ thuật nhưng lúng túng khi tiếp cận các quy trình hành chính, không hiểu rõ cơ chế ra quyết định, giám sát và trách nhiệm giải trình trong khu vực công.

2.6.3. Ý nghĩa đối với sự phát triển xã hội và quản trị địa phương

Ở tầm vĩ mô, khoảng trống nhận thức của sinh viên đại học về mô hình chính quyền hai cấp không chỉ là vấn đề của giáo dục mà còn tác động trực tiếp đến chất lượng đời sống dân chủ và hiệu quả quản trị địa phương. Một thế hệ công dân thiếu hiểu biết về cấu trúc quyền lực và pháp luật sẽ khó phát huy vai trò giám sát xã hội, phản biện chính sách và tham gia xây dựng chính quyền cơ sở.

Sự thiếu vắng tiếng nói phản biện có cơ sở khoa học từ tầng lớp trí thức trẻ có thể làm giảm tính minh bạch và trách nhiệm giải trình của chính quyền địa phương, ảnh hưởng đến niềm tin xã hội và hiệu quả thực thi chính sách công. Do đó, lấp đầy khoảng trống này không chỉ mang ý nghĩa giáo dục mà còn là yêu cầu cấp thiết đối với sự phát triển bền vững của xã hội và Nhà nước pháp quyền.

2.7. Định hướng đổi mới giáo dục để lấp đầy “khoảng trống phòng thủ”

2.7.1. Tái cấu trúc chương trình đào tạo chính trị – pháp luật

Chương trình giáo dục chính trị – pháp luật cần được tái cấu trúc theo hướng tiếp cận hệ thống và logic, trong đó mô hình chính quyền hai cấp được trình bày như một chỉnh thể thống nhất, gắn kết giữa lý luận và thực tiễn. Thay vì phân tán nội dung theo các chủ đề rời rạc, chương trình cần xây dựng các mô-đun học tập xoay quanh cấu trúc quyền lực, chức năng, thẩm quyền và mối quan hệ giữa các thiết chế ở địa phương.

Việc phân tích các tình huống thực tiễn tại địa phương, các quyết định của Hội đồng nhân dân, hoạt động điều hành của Ủy ban nhân dân sẽ giúp sinh viên hiểu rõ cách thức vận hành của mô hình chính quyền hai cấp, từ đó hình thành năng lực phân tích chính sách và nhận thức công dân ở cấp độ sâu.

2.7.2. Đổi mới phương pháp giảng dạy theo hướng tương tác và phản biện

Đổi mới phương pháp giảng dạy là khâu then chốt để chuyển hóa kiến thức thành năng lực. Việc áp dụng các phương pháp học tập dựa trên vấn đề, thảo luận tình huống, mô phỏng phiên họp Hội đồng nhân dân hoặc quá trình ra quyết định của Ủy ban nhân dân sẽ tạo điều kiện cho sinh viên trực tiếp trải nghiệm vai trò của các chủ thể trong hệ thống chính quyền.

Thông qua quá trình tranh luận, lập luận và ra quyết định giả định, sinh viên không chỉ nắm vững kiến thức mà còn rèn luyện tư duy phản biện, kỹ năng phân tích quyền lực và ý thức trách nhiệm công dân. Đây là cách tiếp cận hiệu quả để xây dựng “hàng rào phòng thủ” tư tưởng ngay từ giảng đường.

2.7.3. Tăng cường kết nối giữa lý luận và thực tiễn quản trị địa phương

Việc tổ chức các hoạt động gặp gỡ, tọa đàm với đại biểu Hội đồng nhân dân, cán bộ Ủy ban nhân dân, chuyên viên pháp chế hoặc cán bộ quản lý địa phương có ý nghĩa quan trọng trong việc làm sống động kiến thức lý luận. Thông qua đối thoại trực tiếp, sinh viên có cơ hội đặt câu hỏi, hiểu rõ trách nhiệm, áp lực và yêu cầu thực tiễn của hoạt động quản lý nhà nước.

Sự kết nối này giúp sinh viên nhận thức rằng mô hình chính quyền hai cấp không phải là khái niệm trừu tượng trong giáo trình, mà là hệ thống đang trực tiếp tác động đến đời sống hàng ngày của người dân và chính bản thân người học.

2.7.4. Định hướng phát triển tư duy phản biện pháp luật

Giáo dục tư duy phản biện pháp luật cần được coi là một nội dung trọng tâm trong đào tạo công dân đại học. Sinh viên cần được hướng dẫn cách đọc, phân tích và đánh giá các văn bản pháp luật liên quan đến tổ chức và hoạt động của chính quyền địa phương, từ đó hình thành năng lực nhận diện vấn đề, phát hiện bất cập và đề xuất giải pháp.

Tư duy phản biện không nhằm phủ nhận hay đối lập, mà nhằm góp phần hoàn thiện chính sách và nâng cao hiệu quả quản trị. Đây chính là nền tảng để xây dựng đội ngũ công dân có bản lĩnh, trách nhiệm và tinh thần xây dựng xã hội.

2.7.5. Đổi mới đánh giá theo hướng phát triển năng lực công dân

Công tác đánh giá cần chuyển từ việc kiểm tra khả năng ghi nhớ kiến thức sang đánh giá năng lực phân tích, lập luận và giải quyết vấn đề liên

quan đến mô hình chính quyền hai cấp. Các hình thức đánh giá như bài tập tình huống, tiểu luận phản biện, dự án nhóm nghiên cứu về hoạt động chính quyền địa phương sẽ phản ánh đúng mức độ hiểu biết và năng lực công dân của sinh viên.

Thông qua đổi mới đánh giá, giáo dục chính trị – pháp luật sẽ thực sự góp phần lấp đầy “khoảng trống phòng thủ”, hình thành thể hệ sinh viên không chỉ hiểu luật mà còn biết vận dụng luật, tham gia quản lý xã hội và bảo vệ các giá trị của Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa.

III. KẾT LUẬN

Nhận thức đúng đắn về mô hình chính quyền hai cấp không chỉ là yêu cầu của việc trang bị kiến thức chính trị – pháp luật cho sinh viên đại học, mà còn là nền tảng quan trọng hình thành bản lĩnh chính trị, ý thức pháp quyền và năng lực công dân trong xã hội hiện đại. “Khoảng trống phòng thủ” trong nhận thức về mô hình này phản ánh một vấn đề có tính hệ thống trong giáo dục công dân hiện nay, khi tri thức lý luận chưa được chuyển hóa đầy đủ thành năng lực tư duy, hành động và tham gia xã hội của thế hệ trẻ.

Bài viết cho thấy rằng, nếu không được lấp đầy kịp thời, khoảng trống này sẽ làm suy giảm khả năng tự bảo vệ về mặt tư tưởng của sinh viên trước các quan điểm sai trái, đồng thời hạn chế vai trò của trí thức trẻ trong việc tham gia giám sát quyền lực, phản biện chính sách và xây dựng chính quyền địa phương vững mạnh. Trong bối cảnh xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa và đẩy mạnh phân cấp, phân quyền gắn với kiểm soát quyền lực, việc nâng cao nhận thức của sinh viên về mô hình chính quyền hai cấp càng trở nên cấp thiết và có ý nghĩa chiến lược lâu dài.

Lấp đầy “khoảng trống phòng thủ” trên giảng đường vì thế không chỉ là nhiệm vụ của riêng ngành giáo dục, mà là yêu cầu chung của toàn bộ hệ thống chính trị và xã hội trong việc chuẩn bị nguồn nhân lực trí thức trẻ cho tương lai. Một thể hệ sinh viên hiểu đúng, hiểu sâu về mô hình chính quyền hai cấp sẽ là nền tảng quan trọng để củng cố niềm tin xã hội, nâng cao chất lượng quản trị địa phương và thúc đẩy sự phát triển bền vững của đất nước trong giai đoạn mới.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- C. Mác & Ph. Ăngghen (2009). Tuyển tập. Nxb Chính trị quốc gia Sự thật.*
V.I. Lênin (2010). Toàn tập. Nxb Tiến bộ.
Hiến pháp nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam (2013, sửa đổi 2024).
Bộ Giáo dục và Đào tạo (2021). Khung chương trình giáo dục đại học về Giáo dục Quốc phòng – An ninh và Giáo dục Chính trị – Pháp luật.
Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam (2013). Nghị quyết 29-NQ/TW về đổi mới căn bản, toàn diện giáo dục và đào tạo.
Nguyễn Xuân Thắng (2018). Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam. Nxb Chính trị quốc gia Sự thật.
Lê Văn Lợi (2022). “Giáo dục pháp luật trong trường đại học: thực trạng và giải pháp”, Tạp chí Giáo dục.
Trần Đình Thiên & Đặng Phong (2017). Quản lý Nhà nước và chính quyền địa phương. Nxb Chính trị quốc gia Sự thật.